

staršev! Naznanili so sicer Mlinarja sodišču, ker nihče si ne sme sam delati pravice in na ljudi se ne sme streljati kakor na zajce. Mlinar je bil torej obsojen na denarno globo; toda Zdenkova kazen je bila mnogo občutnejša, ker je moral trpeti bolečine. To pa vam povem: Ta nesreča je Zdenka izmodrila! Ko je ozdravel, je bil ves drug človek in nič več se mu ni ljubilo nagajati ljudem. Poboljšal se je. In lahko vam zaupam, da je danes pošten in spoštovan mož.

Nagrobnica.

Zbogom ti, prijatelj mili,
zbogom, ljubljeni nam brat,
solzica v oko nam sili,
zbogom, zbogom zadnjikrat!

Ni še dolgo, v našem krogu
zdrav si bil še in vesel;
večni sen zdaj spavaš v Bogu,
hladni grob te je objel.

Zbogom, duša plemenita,
vidimo se kmalu tam,
kjer nam trajna srčca svita,
radost večna sije nam!

Janko Leban.

Ptički so vznemirjeni . . .

Ptički so vznemirjeni.
„Kje je zarja mlada?
Kje se njen škrlat mudi?
Nima nas več rada!“

Ona pa žarečih lic
vžge se na obzorju,
potopi broj rož in ptic
v svojem zlatem morju.

Ptički so pomirjeni;
zažgolé v zahvalo
pesem čarnokrasnih dni . . .
Kaj si vztrepetalo,

o, srce, zakaj, zakaj? —
Hrepenenje milo,
neutešeno dozdam,
spet se je zbudilo . . .

Miroslav Kunčič.

